

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicoꝝ Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXV.

XII. De Antiquo monasterio S. Mariæ Charitatis Venetiarum per eosdem
Canonicos Frigidionarios reformato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

dem tunc collegiū aliquid canonicos ex Frigidianis accitit, cui praefatus Leo cum toto capitulo quatuor viros probos, & prudentes con-
 cecit, facta eis licentia per publicum instrumentum rogatum manu Ser. Raphaelis quondam Ser.
 Benedicte, eius & notarij publici Lucensis, quod
 instrumentum praefatis autoribus testantibus, in
 Archiuū sancti Frigidiani seruatur (cuius relictā-
 ribus canonicis, qui vitæ laxiori iam assueverant,
 cuiusmodi reformatio suum effectum non fuerit
 effecuta) & ita rebus ad deteriora in dies vergen-
 tibus, tum monasterium, tum, ipsa congrega-
 tio sancti Frigidiani ab illo pendens grauissima
 deformata, & dispendia postmodum pertule-
 runt, amissis multis monasterijs, quæ ob laxiorē
 vitam canonicorum dictæ congregationis, pau-
 lulum ad insanas aliorum deuenerunt, ex quibus
 fuerunt sancti Marci Ferrariz, S. Saluatoris, &
 S. Nini in agro Ferrarienti, S. Frigidiani prope Pi-
 storium, S. Bartholomæi in Diocesi Volaterrana,
 & sancti Martini ciuitatis Senarum.

¶ Olem autem anno Frigidianij ad refor-
 mandum antiquum cenobium canonicorum
 sanctæ Mariæ Charitatis Venetiarum sunt
 vocati. De cuius monasterij fundatione, & vetu-
 state supra libro precedenti cap. 24. & 47. in con-
 gregatione Portuensi, cuius fuerat membrum, à
 Marco Iuliano clerico Castellano, sub Calisto II.
 anno 1122. fundatum, in quo canonica institutio
 desichillimis etiam temporibus vsque ad hunc
 annum perleuerat. Tenebat Prioratum mona-
 sterij Ven. P. D. Franciscus Capello Patritus Ven-
 etiarum, Ioannem Baptistæ filius, & regularis cano-
 nicus professus. Constat ex literis Apostolicis, da-
 tis eodem anno à Gregorio Duodecimo in ci-
 uitate Auliana, quæ est in provincia Forti Iulij 7.
 idus Iulij, Pontificatus sui anno tertio. Hic autē
 Ven. Prior cernens, in suo monasterio numerum
 canonicorum imminutum, nec posse sperari, il-
 lum ex Portuensibus, de quorum erat congrega-
 tione reparari (quippe cenobium ipsum Portu-
 ense, quod erat caput congregationis, ante aliquot
 annos Angelo Cardinali sanctæ Potentianæ fuerat
 commouendum, qui præter redditus nihil
 curare curabat, & ita canonicis fere omnibus
 fuit desitutum, illius fabricis in præceptis dilap-
 satus non tam cenobium, sed lapidum congeri-
 ex, præter id quod videretur intellectu fama conuer-
 sationis canonicorum Frigidianorum, illos ad
 suum monasterium accedere, & diuina officia in
 eo celebrare, aliæque sacra facere, plurimum ro-
 gavit, quod & libenter præstiterunt, missis cano-
 nicis, quibus habitationem cum Ecclesia, quoti-
 dianis oblationibus, quæ in illa fiebant, &
 sexaginta tricenarij annuis pro victu
 assignauit, cum quibus, ob laudabilem illo-
 rum vitæ famam, per decem annos trigin-
 ta canonicis commodè in eodem monasterio
 vixerunt: intra quod tempus multi nobiles tum

ex Venetis, tum etiam ex alijs ciuitatibus habi-
 tum canonicorum nostræ congregationis ibidē
 assumpserunt, & in canonica obseruantia mag-
 nos profectus fecerunt. Sublato autem schisma-
 te in Concilio Constantiensi, & Martino Quinto
 Summo Pontifice communibus votis renunciatō
 pontificatus illius anno quarto idem Fran-
 ciscus Prior vnionem, & incorporationem om-
 nimodam sui monasterij cum nostrâ congrega-
 tione procurauit, & obtinuit, probante Mar-
 tino Quinto Bullis Apostolicis eodem anno, se-
 cundo calendæ Iulij emanatis, quæ immo re-
 formationem libentissimè complexus, in nostrâ
 societatem cum suis transfuit: quæ vicissim in Ge-
 neralibus Comitijs Bononiæ celebratis anno
 1422. primus Prior annualis secundum formam
 statutorum nostræ congregationis, & tanquam
 vnus ex canonicis ipsius congregationis fuit de-
 signatus, confecto publico instrumento, roga-
 to per Philippum quondam Stephani de For-
 maglinis, cuius exemplum subiicitur, vide-
 licet:

In nomine Domini Amen. Anno Natiuitatis eius-
 dem millefimo quadringentesimo, vicesimo secundo,
 indictione 17. die 12. mensis Maij, Pontificatus Domini
 nostri, Domini Martini Papa Quinti anno quinto, ve-
 nerabilis viri canonici, ac Domini Petrus de Padua
 Rector, & capitulum generale Ordinis canonicorum
 regularium sancti Augustini de congregatione sancta
 Mariæ de Brisaria Lucana Diocesis vnanimitè, &
 capituliter congregati in Ecclesia, siue monasterio
 sancti Ioannis in monte Bawonia dicti Ordinis & con-
 gregationis, diligenter attendentes, quod persona bo-
 nesti viri Domini Francisci Capelli de Venetijs erit
 Prioratus sancta Mariæ de Charitate de Venetijs dicti
 Ordinis congregationis mensali, & manuali monaste-
 rij S. Mariæ in Portu Lanuatiensis diocesis ordinis, &
 congregationis prædictorum vtilis, & proficua: ac ve-
 lentes eundem Prioratum ob Priatus desolatum in spi-
 ritualibus, aut temporalibus lesionem aliquam pati, v-
 nanimitè, & concorditer eundem Dominum Franciscum,
 cum, licet absentem elegerunt, & constituerunt, & depu-
 tauerunt in Priorem ordinalem dicti monasterij S. Ma-
 riæ de Charitate de Venetijs, cum potestate, & auctoritate
 alijs Priores annualibus à dicto capitulo hactenus
 constitutum concessi soliti, & quæ sacre consueuerunt
 Priores dicti monasterij, & eis concessum est in dicto li-
 tere Apostolice vniuersi, & rogationis infrascripta con-
 cessione dicto capitulo per Dominum Martinum Papam
 Quintum scripta sub datu Tibe 2. cal. Iulij ponti-
 ficatus sui ann. 4. præsentis, volente, & consentiente Do-
 mino Galvano de Bardis Priore dicti monasterij sancta
 Mariæ in Portu, de cuius mansa est dictum monaste-
 rium sancta Mariæ de Charitate. Et deinde Dominus
 Petrus de Brisaria dicti Ordinis vice, & nomine dicti Do-
 mini Francisci electi Prioris annualis dicti monasterij
 de Charitate absentis, à dicto Rectore nomine dicti ca-
 pituli dante receptis librum, & sigillum in figuram ele-
 ctionis facta de dicto Domine Francisco, ad Prioratum

DVO DECI-
VM.

monasterio sancta
Charitatis Venetiarum
eiusdem Canonice
reformato.

¶ In MDXIX. congregatio
 in Pisis Concilio à Car-
 dinalibus, sine auctoritate
 Romani Pontificis, in quo
 tollendum schisma Ger-
 mium Duodecimum, & Per-
 fectum Decimum Terium
 corauerunt, & nouum
 Filigrinum ex Ordine
 qui Alexander Quon-
 dominus Gregorius Duo-
 decimus Pontifex nullatenus
 abdicauit, quin eum non
 auit, quod ipsum Bene-
 dictum anno electus fuit Pri-
 orij Domini Leo de Car-
 quo cillente Priore Duo-
 decimo sancti Frigidiani Priore
 Tinenti in Proprietate
 an. 1407. ad reformatio-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

den illud cum omnibus bonis suis sub immedia-
 ta procedente Sede Apostolica recepit, & li-
 beravit a solutione decimarum, quod confirma-
 vit Urbanus Tertius, alio privilegio Verone da-
 to die 4. Julij in quo prioris privilegij Inno-
 centij Secundi meminit. Illud est in libro Indulorum
 pag. 87. Alexander Tertius anno 1177. cum esset
 Venerabilis, Ecclesia S. Marie Charitatis proprijs
 manibus consecravit, & die dedicationis cu tri-
 bus sequentibus dictam Ecclesiam deuote visita-
 ribus plenariam Indulgentiam in perpetuum lar-
 gens est, confectis literis Apostolicis, quaru ex-
 emplu est Romae in Archiuo S. Marie Pacis, dies
 ipsius dedicationis est 7. Aprilis, quo Serenissimus
 Venetorum Dux cu toto Senatu ad predictam Ec-
 clesiam processionaliter, & solenniter procedit. ferit
 Alexander III. Frederici Primi Imperatoris infidi-
 as, & violentia declinante, sub habitu canonico
 in hoc monasterio latitasse, sibi vero deprehensu a
 Duce Venetorum, & toto Senatu cu honore ex-
 ceptus propterea thesaurus Indulgentiaru visi-
 tantibus Ecclesiam largitum, quae non solum to-
 tius ciuitatis Venetiarum, sed etiam finitimarum
 eod die ad predictam Ecclesiam summa cum de-
 votione quotannis concursum facientium,
 vetus, & consans est traditio, quam testantur
 imagines in maiori Aula Palatii Diui Marci Ve-
 netiarum, totam rei gesta ferre representan-
 tes: & quod maioris est ponderis, Alexander
 Sextus in quodam privilegio, quod authenticu
 in eodem monasterio seruat, dato anno
 1501. in quo eiusdem Historiae mentio habetur,
 per quod privilegium Priori, & canonicis
 facultatem indulget, in crepusculo noctis, seu
 post illud, expleto tamen matutino, missam
 Natiuitatis Domini celebrare, quae noctis tem-
 pore celebrari consuevit. Et licet historiam,
 quae asserit, Alexandrum Tertium, sub ca-
 nonicorum habitu in predicto monasterio deli-
 cissentem, a Duce Veneto deprehensum, reijci-
 at Baronius tom. 12. sub ann. 1177. tamen Indul-
 gentiarum per Alexandrum Tertium, predictam
 Ecclesiam visitantibus largitarum, minuerunt
 Pius Secundus, Paulus Secundus, Sixtus Quar-
 tus, Innocentius Octauus, Alexander Sextus,
 Clemens Septimus, Gregorius Decimus Ter-
 tius, & Clemens Octauus, in alijs literis quarum
 synographa vidi. ER in Archiuo Pacis Ro-
 mae copia literarum Alexandri Tertij, ex primo
 libro Parcorum Venetiarum extracta, carta 128.
 videlicet. Hoc exemplum inuentum est in primo Pa-
 rorum libro Venetiarum: Alexander Episcopus seruus
 seruorum Dei dilectis filijs Priori, & fratribus sanctae
 Marie de Charitate salutem, & Apostolicam benedictio-
 nem. Cum pro commode generalis Ecclesiae, cuius cura,
 & regimine licet numero gerimus, veltissemus Domi-
 no ducente Venetias, ad petitionem vestram, pro vestri
 officij debito, nona Aprilis, Ecclesiam vestram, inuoca-
 ta Spiritu sancti gratia, dedicauimus, & omnibus qui

in annujs iuris aedificauimus, vel tribus diebus ante,
 vel post eandem Ecclesiam contrito animo deuote, &
 humiliter visitauerint, de penis sibi iniunctis, consilij de
 misericordia Iesu Christi, & beatorum Apostolorum Pe-
 tri, & Pauli meritis, duximus indulgendos. Ne igitur
 illud indulgentiae, quod visitantibus Ecclesiam vestram
 annuatim indulgentius, in posterum a memoria hominu
 elabatur, remissionem, quam fecimus, auctoritate Apo-
 stolica confirmamus, namq. ad perpetuam memoriam
 futurorum in scriptis doximus redigendam. Dat. Vene-
 tijs in Riua alto 4. calend. Iulij. Ego Bonifacius
 Ducatus Venetorum Scriba hoc exemplum sum-
 ptum ex authentico, nihil addenti, vel minuenti, vt
 comperit, ita a bona fide scripti, & exemplari, & meo si-
 gno corroborati currentibus anno Dom. 1220. indit.
 3. die 10. Aprilis.

Innoentius Tertius aliud privilegium praedi-
 cto monasterio concessit, quod quia in li-
 bro Indulorum non habetur, hic addendum
 curauit.

Innoentius Episcopus seruus seruorum Dei, dilectis filijs
 Vincentio Priori S. Marie in Portu, eiusq. fratribus,
 ita presentibus qua futuris Religiosam vitam professu in
 perpetuum. Religiosam vitam elegantibus Apostolicum
 conuenit adesse praesidium, ne forte cuiuslibet exmeriti-
 tatis in usus, aut eos a proposito renouet, aut robur,
 quod absit, sacrae Religions infringat. Ea propter dile-
 ctis in Domino filijs vestris iussu postulationibus clemen-
 ter annuimus, & Ecclesiam sanctae Marie de Cha-
 ritate constructam in possessionibus a Marco Iuliano
 infra Ducatum Venetiae beato Petro collatis,
 quas pia recordationis Innocentius Secundus Ec-
 clesiae vestrae commisit, cum omnibus pertinentijs
 suis, ad exemplar eiusdem praedecessoris vestri,
 sub beati Petri iure, ac patrocinio perpetuis temporibus
 manere sancimus. Statuentes, vt decima laborum ven-
 ditorum, quos proprijs suscipibus colitis, fratrum ibidem
 Deo sermentum vsibus cedant. Porro quomdiu religio
 in eodem loco durauerit, tam de Ecclesia ipsa, quam de
 omnibus suis appendicijs canonice haberi, vel habendis
 ordinandi, & disponendi, secundum vestram prouidentiam,
 & arbitrium, prout melius ad honorem Dei, &
 vultu atem eiusdem loci vobis visum fuerit, in tempor-
 alibus, & spiritualibus liberam vobis concedimus facultatem,
 omnibus Ecclesiasticis, secularibusue personis ve-
 bis super hoc contradictionem, seu molestiam inferendi
 Apostolica auctoritate licentia interdicta. Christusma ve-
 ro, oleum sanctum, consecrationes altarium, seu Bap-
 tismorum, ordinationes clericorum, qui ad sacros ordines
 fuerint promouendi, a discreto suscipitis Episcopo, si
 quidem Catholicus fuerit, & communionem sacrosan-
 dae Romanae Sedis habuerit, & ea voluerit vobis gratis,
 & sine prauitate aliqua exhibere, aliquin liceat vobis,
 quemcumque malueritis, Catholicum adire antistitem,
 gratiam, & communionem Apostolicae sedis habentem,
 qui nostra fretus auctoritate vobis quod postulat, im-
 pendat. Sepulturam quoque ipsius loci liberam
 Ecclesia decernimus, vt eorum deuotioni, & externa

VI

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

voluntati, qui se illic sepeletis delibet auerint, nisi forte
 excommunicati, vel interdicti sint, nullus obstat: salua
 tamen iustitia illarum Ecclesiarum, à quibus mortuo-
 rum corpora spoliuntur. Decernimus ergo, vt nul-
 liominus hominum fas sit, in eadem Ecclesia, seu in
 rebus ad ipsam pertinentibus, sibi aliquid vindicare, aut
 eius possessiones auferre, vel ablatas retinere, minu-
 re, aut aliquibus vexationibus fatigare, seu integra
 omnia conferuentur, eorum, pro quorum gubernatione,
 ac sustentatione concessa sunt, vsibus omnimodu pro-
 futura: salua Sedis Apostolica autoritate. Ad huius
 autem concessionis iudicium, seu quod eadem Ecclesia
 cum suis possessionibus beati Petri iurati existat, vnum
 Bizantium nobis, nostrisq, successoribus annis singulis
 persoluetur. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica,
 secularisue persona hanc nostre Constitutionis pagin-
 am sciens, contra eam temere venire tentauerit, se-
 cundo tertioque communita, nisi reatum suum congrua
 satisfactione correxerit, potestatis, honorisq, sui digni-
 tate careat, reamq, se diuino iudicio existere de pepe-
 rata iniquitate cognoscat, & à sacratissimo corpore, &
 sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Iesu Chri-
 sti aliena fiat, atq, in extremo examinis districti vltioni
 subiacet. Cunctis autem eidem loco sua iura seruanti-
 bus sit pax Domini nostri Iesu, quatenus & hic fru-
 ctum bonæ actionis percipiant, & apud districtum iudi-
 cem premia aeterna pacis inueniant. Amen.

- Ego Innocentius Carolica Ecclesia Episcopus.
- Ego Petrus Portuensis, & S. Rufina Episcopus sub-
 scripsi.
- Ego Ioannes Albanensis Episcopus subscripsi.
- Ego Ioannes Sabiniensis Episcopus subscripsi.
- Ego Nicolaus Tusulanus Episcopus subscripsi.
- Ego Guido Prænestinus Episcopus subscripsi.
- Ego Ioannes tituli sancti Stephani in Caelo monte
 presbyter Cardinalis subscripsi.
- Ego Sofedus tituli sancti Praxede presbyter Car-
 dinalis subscripsi.
- Ego Vencius sanctorum Iohannis, & Pauli presbyter
 Cardinalis tituli Panachij.
- Ego Benedictus tituli S. Susanna presbyter Car-
 dinalis subscripsi.
- Ego Rogerius tituli sancte Anastasia presbyter Car-
 dinalis subscripsi.
- Ego Gregorius sancti Georgij ad velum aureum Dia-
 conus Cardinalis subscripsi.
- Ego Guidus sancti Nicolai in carcere Tull. Dia-
 conus Cardinalis subscripsi.
- Ego Guala sancte Marie in Porticu Diaconus Car-
 dinalis subscripsi.
- Ego Othavius sanctorum Sergij, & Bacchi Dia-
 conus Cardinalis subscripsi.

Data Roma apud S. Petrum per manus Ioannis san-
 ctæ Mariæ in Cosmedim Diaconi Cardinalis, S. Romana
 Ecclesia Cancellarij 5. idus Ianuarij, in diuisione 11. Incar-
 nationis Dominice anno 1286. Pontificatus verò Domi-
 ni Innocentij Papa III. anno 10.

Honorius III. an. 1285. aliud priuilegiū cōces-
 sit, qd in lib. Indultorum pag. 177. videtur potest.

Eugenius IV. anno 1246. lapidem porphyre-
 ticum pro maiori capella fundanda cum sepulchro
 tibus literis transmisit, videlicet:

Eugenius Episcopus servus servorum Dei dilectis
 filijs canonicis regularibus S. Mariæ de Charitate de Ve-
 netijs, salutem, & apostolicam benedictionem. Quoniam
 licet record. Calistus Papa II. prædecessor noster dilectis
 Petro presbytero possessiones in loco nunc Frigidia
 monasterij vestri sitas, acceptas, prædictam Ecclesiam
 vestram mihi adificari, et per regulares canonicos, qui
 eius successores, sub Principis Apostolorum pro-
 tectione voluit gubernari. Deinde adificari eandem Ec-
 clesiam ipse canonicis lapidem missi, qui prius in sa-
 ciendis diuina Ecclesie fundamentis ponenda, benedi-
 ctionem Domini, et Dei nostri in eodem loco offerant
 prænuntiare. Gaudemusque sanctam prædictam Ecclesiam
 vestram nostram intentionem esse ad deuotionem populi, et
 celebrari officia canonicis frigidia videtur dicitur,
 quæ ratione cuius est vobis p. Christi filij dilectissimi
 oblata occasio, prædictam Ecclesiam prout in
 cum nostra licentia ampliare iussisset, et fieri vobis
 significare curauit, nunc capellam dictam Ecclesiam
 fundare, atque erigere instituit. Quæ postquam
 virtutum Domino concessente, et obsequio et vltimo
 nor perpetuo nobis notissimo talis est, et in
 uitate Venetiarum latet, et bonis rebus repleta,
 cupientes prædicti Calisti prædecessoris nostri vltima
 imitari, lapidem porphyreticum, qui prius in eodem
 fundatione prædictæ maiori capelle ponatur, et
 tiam construendi dictam capellam, simul cum nunc
 benedictione, vobis mittimus. Volentes, quod amplius
 huiusmodi Ecclesia omnibus indigent, gratias et
 gratis gaudeat, et vtiatur, quibus parua, et ante
 sitam amplificationi manum gaudere, et vtiatur.
 Dat. Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Domi-
 nicæ 1246. tertio nonas Septembris pontificatus nostri
 anno 16.

Anno 1566. Pius V. Abbatiali dignitate mo-
 nasterium insigniuit.
 Anno autem 1502. Sanctimonialis S. Denis
 curante Serenissimo Principe Leonardo Lau-
 re dano, & iubente Romano Pontifice, Alexan-
 dro curæ, ac regimini Abbatis S. Mariæ Charita-
 tis, & totius congregationis subdita fuerunt, sub
 qua per annos centum manserunt, cum antea
 longa experientia didicissent Abbatem monas-
 terij Charitatis, illorum autoritatem constituisse
 temporam ad eorum regimen non amplius sus-
 ficere, D. Petro Veneto Abbate cū Serenissimo
 Patriarcha Venetarum tradita sunt.

EX monasterio S. Mariæ Charitatis tradita
 Eri præclari, iij. religiosissimi prodebat, re-
 delict D. Nicolaus Bononiensis, qui a reformatio-
 nationem fuerat canonicus S. Iohannis in mo-

te Bononie, sed delictorio artionis vita,
 sto monasterio reformationem Frigidiana
 amplians fuit, qui per viginti annos fuit
 lorum in nostra congregatione, & fix anni
 cior generalis, & cum esset Prior monasterij
 rantentis, à ciuibus Bononiensibus Episcopi
 pollicitus, dum Roma Bononiam reuertit
 mittere defunctus est Lucæ, sepultusque in
 clesia S. Frigidiani. D. Benedictus de Placo
 qui tribus annis fuit Rector generalis, & R
 obijt Prior Lateranensis anno 1451. D. An-
 Placentinus, qui pluribus annis summum
 men totius congregationis obtinuit, & fu-
 men Prior Lateranensis, sub cuius regimine
 gregio multorum monasteriorum access
 ptiarum fuit dilata, D. Orosius Mediola-
 nis, qui similiter fuit Rector generalis. D. T
 Ferrariensis, qui fuit Adria Episcopus. D. T
 dani Venetus Episcopus Scodrae in Illirico
 Hieronymus Rbigetius, qui fuit Episcopus
 perlarum. D. Gabriel Flamma Episcopus
 dem, omnium Concionatorum sui æui
 clarissimus, & eloquentissimus, qui multa vi-
 bus, & solita oratione scripsit, cuius adhuc
 moria in populis vuit. D. Laurus Venetus,
 in suo reditu à predicatione Panormiana
 conciones Quadragesimales habuerat, ab In-
 lio capto, inedia, squaloreque confectus
 Domino requieuit ante annos quadragint
 In Ecclesia sanctæ Mariæ Charitatis cunc-
 tar Religioze Beati Aniani Episcopi Alexan-
 dri Marci Euangelistæ discipuli, cuiusq, in Epi-
 scopo Alexandrino primi successore, qui a
 1288. Venetias translata, ac in Ecclesia S. O
 montis primum posita, ad dictam Ecclesiam
 no 1453. die quarto Nouembris sunt transl
 Reperitur in eadem Ecclesia vna de Colli-
 Bartholomæi Apostoli, cum alijs minoribus
 dignis.

Sunt quoque in illa tria Mauloxa triū Pr
 cipum Venetorum magnificentissimæ orn
 Mariæ Barbaricæ, Augustini Barbaricæ, & Ni
 lae de Ponte, & alia multa Patritiorum Vene-
 rum.

CAPVT DECIMVM
 TERTIVM.
 De Insulis Diomedais, & Mon-
 sterio Tremitano.

Nno 1412. Greg. XII. inbe-
 canonici Frigidianij per-
 tiquum, & nobile canobis
 Mariæ Tremitanum in Ins
 Diomedais reformandum
 ceperunt, cuius reformat
 nis progressum priusquam explicemus, postu-
 ginalis loci dignitas, vt illius descriptione bre

te Bononiae, sed desiderio ardentis vite, in dicto monasterio reformationem Frigidionariam amplectens fuit, qui per viginti annos fuit Praeceptor in nostra congregatione, & sex annis Rector generalis, & cum esset Prior monasterij Lateranensis, à civibus Bononiensibus Episcopus postulatus, dum Roma Bononiam revertitur in itinere defunctus est Lucae, sepultusque in Ecclesia S. Frigidiani. D. Benedictus de Placentia, qui tribus annis fuit Rector generalis, & Romae obiit Prior Lateranensis anno 1451. D. Aurelius Placentinus, qui pluribus annis summum regimen totius congregationis obtinuit, & fuit etiam Prior Lateranensis, sub cuius regimine congregatio multorum monasteriorum accessione plurimum fuit dilatata, D. Orosius Mediolanensis, qui similiter fuit Rector generalis. D. Titus Ferraricus, qui fuit Adriæ Episcopus. D. Thadæus Venetus Episcopus Scodrae in Illirico, D. Hieronymus Rhigetius, qui fuit Episcopus Capreae. D. Gabriel Flamma Episcopus Clodiensis, omnium Concionatorum sui aevi praclarissimus, & eloquentissimus, qui multa verba, & soluta oratione scripsit, cuius adhuc memoria in populis vivit. D. Laurus Venetus, qui in suo reditu à predicatione Panormitana ubi conciones Quadragesimales habuerat, ab Infidelibus captus, necis, squaloreque confectus, in Domino requieuit ante annos quadraginta.

In Ecclesia sanctæ Mariæ Charitatis cunduntur Reliquiae Beati Aniani Episcopi Alexandrini, Marti Evangelistæ discipuli, cuiusq; in Episcopatu Alexandrino primum successoria, quæ anno 1288. Venetis translata, ac in Ecclesia S. Clementis primum positæ, ad dictam Ecclesiam anno 1451. die quarto Nouembris sunt translatae. Reperitur in eadem Ecclesia vna de Costis B. Bartholomæi Apostoli, cum alijs minoribus reliquijs.

Sunt quoque in illa tria Mausolæa triû Principum Venetorum magnificentissimè ornata, Marti Barbarici, Augustini Barbarici, & Nicolai de Ponce, & alia multa Patritiorum Venetorum.

CAPVT DECIMVM. TERTIVM.
De Insulis Diomedæis, & Monasterio Tremitano.

ANNO 1412. Greg. XII. iubente canonici Frigidionarij perantiquum, & nobile canoniû S. Mariæ Tremitanum in Insulis Diomedæis reformationem suscepunt, cuius reformationis progressum priusquam explicemus, postulat ipsius loci dignitas, vt illius descriptione breui-

ter saltem attingamus: quod facilius, libentiusq; præstabitur: quia de Insulis Diomedæis, quas modò Tremitanas dicimus, integrum opusculû sex libellis distinctum ante an. 100. edidit Benedictus Cocorella Vercellensis, & nostræ congregationis canonicus stylo sincero, nec parum erudito, & ornato, cui quæ nunc subiijcimus, vt plurimum accepta referenda præmonemus. De Insulis Tremitanis, olim Diomedæis, variam apud Historicos, & Cosmographos opinionem inuenimus, nam Ptolomæus quinque fuisse commemorat. Plinius verò lib. 3. Naturalis Historiæ, & Strabus lib. 6. duas tantum. & hic quidè vnâ Diomedæâ à Diomedis Mausolæo, alteram Teutriâ: ille verò vnâ tantum habitabile, alteram desertâ fuisse scribit. Cõsentiant omnes tum veteres, tum recentiores, Diomedæas à Diomedæ Aetoliæ Rege post eversum Ilium illic cum socijs aduecto, ibique sedibus positis, vita functo, ac tumulato, sic cognominatas. Hæ sût in mari Ionio Dauniâ subluete, quâ nunc Apuliam dicimus, non procul à monte Gargano, vel à Sipontinis, & à continenti miliario octauo supra decimum distantes, de quibus Virgilius, Ouidius, Dionysius & alij plura, necnõ D. Augustinus. de Ciuitate Dei lib. 18. & c. 18. de aibus Diomedæis loquens, Insularû scopulos tenentibus, quas socios Diomedis ibidem merfos, & in volucres mutatos ipse Diomedes apud Virgilium sic queritur.

*Hanc etiam horribilis ussu portant a sequuntur,
Et socij amisi perierunt as hera pennæ:
Flammibus vagantur aues, heu dira meorum
Supplicia, & scopulos la. rymosis vultibus implent.*

Sunt autè huiusmodi aues, quòdoquidem in insularum mentionem incidimus, Anatis amplitudine paulò grãdiori, plumas habentes in tergo colore glaucas, vel subnigras, sub pectore autè albas, capite sunt grossiori, ac rotundo, oculis igneis, rostro subadunco, breuib; cruribus, & pedibus croceis, ac cartilaginatis instar asneris, alijsq; oblongis. Et quanquã alibi èt, vt nonnulli afferunt, inueniãtur, maiore tñ numero, & copia apud Diomedæâ Insulâ habentur. Nidificant autè in foraminibus saxeis, vno tñ ouo singulæ contentæ. Diè medio in pelago piscando peragunt. Noctè reuertuntur in cryptas, & sub primum noctis crepusculum, scopulos æstate clamoribus implent. Earum garritus vcluti vox vagientis infanuli: & nisi quispiã ipsarû cognitionè calleret, crederet pueros potius in cunis vagire, quã garrite alites in cauernis. Pulli istarum auium sunt in Autumnopinguës, & tunc incolæ ferreis eos aucupantur vncis, non ad vescendum tamè; quia earum carnes graui quodã odore stomachû faciunt, sed ad excipiendum adipem, qui collectus, & adferuatus languoribus plurimis medetur. Nam huius adipis liquor, vt à plerisq; compertû est, prodest omni neruorum contractioni ex causa frigida, & mixta orienti, nec non humorum algum

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN